

A KIKÖTŐBEN MARADTUNK

Írta: Morandini Miklós

[Művészeti Pályázat 2020 – 3. helyezett]

I.

Mikor sötétség lett úrrá Valinorban,
Soká nem jött híre, mi, és hogyan történt.

Urammal együtt a kikötőben voltam,
Mert még nem szoktuk meg újra a csillagfényt.

A valák sem szóltak, nem jött az ítélet.

Nem vonultak hadba a régi gonosz ellen,
Nem is volt mit tenni, ment tovább az élet,

Aggodalmainkkal terhes békeességben.

Uram délre ment, hogy híreket szerezzen,
én a nyugtalanokkal otthon maradtam

S biztatni próbáltam, de nem volt jó érvem:

Csak néztük a tengert Alqualondéban.

Kép: Tündéri tündék [TLV 2019/2020]

II

Tirion partjától sokan jöttek aztán,
Hosszú sorokban, sietősen, mogorván.

Finwe háza népe, de királyuk nélkül,
Oly dühvel, mi csitul, de soha nem békül.

Lelkük súlyától rengett a föld alattunk,

Így jöttek a noldák, Fëanáro népe,
Esküjükön kívül, miről mit sem tudtunk,

Büszke zászlóikat csak kard kísérte.

Sejtettük, hogy miért jönnek a part mentén:

Urunk hírül hozta, hogy útjuk merre folytat,

És mi őket nézve, néma dalra kelvén,

Vártuk nyugtalan a díszes lobogókat.

III

Leültek tárgyalni, Fëanor és Olwë:

Hajóinkat kérték, először békésen,
aztán gyászuktól vakon követelőzve.

Mint mondták: joggal, a történetek fényében,

Mi pedig aggódva fogtunk evezőkre...

Szó szót követett, döntést pedig harag,

Sokan közülünk – nolda s teler – örökre
A véráztatta, vad hullámok közt marad.

Talán elsőként mi okoztunk halált,

De én tisztán már csak kevésre emlékszem,

Leginkább ahogy a víz lassan vörössé vált

A kardok mindent elsöprő tengerében.

IV

Elmentek a noldák, nem tehattünk semmit,

Siklottak hajóink gyors tengeri széllel.

Szigonyod, eveződ, nincs neked semmid,

Mit ne űztek volna könnyűszerrel széjjel,

Mert az acél és a harag mögötte,

Pusztításra született mind a kettő,

Míg a telert békevégya megkötötte,

Így volt minden küzdelme kezdettől meddő.

Majd ahogy a hattyúk zsugorodtak lassan,

Ránk zuhant a gyász, a sok megszakadt élet,

Nem volt víz, zászló, kard Alqualondéban

És mi csak néztük sírva a messzeséget.

Kép: Vona Gabriella (Galabriella) [TLV 2019/2020]